

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

38 Si autem facio: & si mihi non vultis credere, operibus credite: vt cognoscatis & credatis quia Pater in me est, & ego in Patre.

39 Querrebant ergo eum apprehendere: & exiuit de manibus eorum.

40 Et abiit iterum trans Iordanem in eum locum vbi erat Ioannes baptizans dum ante: & mansit illic.

41 Et multi venerunt ad eum, & dicebant, Quia Ioannes quidem signum fecit nullum. Omnia autem quaecunque dixit Ioannes de hoc, vera erant

42 Et multi crediderunt in eum.

CAP. XI.

1 ERAT autem quidam languens Lazarus, a Bethania, de castello Marie & Marthe sororis eius.

2 Matia autem erat quae vnxit Dominum vnguento, & extersit pedes eius capillis suis: cuius frater Lazarus infirmabatur.

3 Miserunt ergo sorores eius ad eum, dicentes, Domine, Ecce quem amas infirmatur.

4 Audiens autem Iesus dixit eis, Infirmitas haec non est ad mortem, sed pro gloria Dei, vt glorificetur Filius Dei propter eam.

5 Diligebat autem Iesus Martham, & sororem eius Mariam, & Lazarum.

38 εἰ δὲ πῶς, καὶ ἐὰν μὴ πιστεύητε, ὅτις ἐργῶν πιστεύσατε, ἵνα γινώτε καὶ πιστεύσατε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. 39 ἔζησεν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι, καὶ ἔβηλθεν ἐκ τῆς Ἀβηθάνης. 40 καὶ ἀπέβη πρὸς τὴν Ἰορδάνην, εἰς τὸν τόπον ὅπου Ἰωάννης τὸ βαπτίζων, καὶ ἐμαίεν ἐκεῖ. 41 καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν αὐτῷ, καὶ ἔλεγον, ὅτι Ἰωάννης μάρτυρα ἐποίησεν ἡμῶν ὅτι οὗτος ἐστὶν Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, καὶ ἡμεῖς οὐκ ἐπίστευσεν ἡμεῖς αὐτῷ.

42 καὶ ὁπίσταντο πολλοὶ ἑκαὶ εἰς αὐτόν.

operibus illis estis credentes non mihi etiam ego facio autem
& querebat in Patre meo & ego in me pater meo & credatis ve sciatu
& abiit manus illorum inter de & euasit ve cu prehenderet rursu
Ioannes fuerat vbi in locum Iordanis in transi
homines & veniebant illic & fuit esset baptizans dum ante
fecisset signum vnum non etiam quod Ioannes erat & dicetes ad eum
sunt vera isto viro de Ioannes que dixerat verò
in eum crediderūt & multi
et multi crediderunt in eum.

II caput
קפלאון יא

quadragesima ad oblationem

דקורבנה דארבעין

pago Bethania de Lazarus qui infirmus vnus autem erat
erat ista autem Maria & Marthe Marie soror
frater capillis suis & absterse ipsius Iesu pedes aromate que
Iesus morbo laborat tu que diligis is ecce Dns noster & dicit Iesus
pro sed mortis est non morbus iste dicit
propter eum Dei Filius vt glorificetur Dei gloria
& Lazarum & Mariam Martham Iesus ipse autem erat diligens

1 Ην δὲ τις ἀδελφεὸν Λάζαρον, δὸν Βηθανίας ὁ τῆς καὶ Μαρθῆς καὶ Μαριίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ
2 ἡ δὲ Μαρία ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἡ ἡμεῖς αὐτῶν τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ
3 ἀπέστειλεν αὐτῷ ἀδελφοὺς αὐτοῦ λέγοντας, κύριε, ἴδε ὃν φίλος ἀδελφῆ
4 ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ἀδελφὸν ἢ ἀδελφείαν ἢ τίς παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὁ ἀδελφός
5 ἡ γὰρ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ἡ ἀδελφεία καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ

Handwritten text in the left margin, possibly a library or ownership stamp.

19 Multi autem ex Iudæis venerunt ad Martham & Mariam, ut consolarentur eas de fratre suo.
 20 Martha ergo ut audiuit quia Iesus venit, occurrit illi: Maria autem domi sedebat.

21 Dixit ergo Martha ad Iesum, Domine, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus.
 22 Sed & nunc scio quia quecumque poposceris à Deo, dabit tibi Deus.
 23 Dixit illi Iesus, Resurget frater tuus.

24 Dicit ei Martha, Scio quia resurget & vivet: qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet.
 25 Dixit ei Iesus, Ego sum resurrectio & vita: qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet.

26 Et omnis qui vivit, & credit in me, non morietur in æternum. Credis hoc?
 27 Ait illi, Vtique Domine, ego credidi quia tu es Christus filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti.

28 Et cum hæc dixisset, abiit, & vocavit Mariam sororem suam silentio, dicens, Magister adest, & vocat te.
 29 Illa ut audiuit, surrexit citò, & venit ad eum.

30 Nondum enim venerat Iesus in castellum, sed erat adhuc in illo loco ubi occurrerat ei Martha.

31 Iudæi ergo qui erant cum ea in domo, & consolabantur eam, cum vidissent Mariam, quia citò surrexit & exiit, secuti sunt eam,

& Mariam Martham ad fuerant venientes Iudæa ex & multi
 ומינאמן יהודי אתיאן הוו לות מרתא ומרים
 audiuit cum autē Martha fratrem eam ppter eū corde eam
 מרתא דין כד שמעת
 erat sedens domi verò Maria eioliuam exiit veniens q
 מרתא איתא נפקת לאורעה מרים דין כביתא יתבא הות:

mortuo non fuisset hic si Dnē mi ipsi Iesu Martha & dixit
 אמת מרתא לישוע מרי אלו תנן הוית לא מאת
 quod quātū ego scio nunc etiam sed frater me
 אהיו: אלא אף השנת ידענא אנא דכמנא

surget Iesus ei Dixit tibi dabit à deo
 אמר לה ישוע קאם
 grelurget ego scio Martha ei dixit
 אמת מרתא ידענא אנא דקאם

sum ego Iesus ei dixit nouissimo in die in consolatio
 אמר לה מרתא ידענא אנא דקאם
 & omnis viuet mortuus fuerit etiā in me q. crediderit & is & vita cōditō

etiam si mortuus fuerit, vivet.
 וכל
 hoc tu credis morietur non in æternum in me & credit quia

Christus es quod tu sum credens ego Dnē mi etiam ei dixit
 וכוונתו כי לעולם לא נמות מהימנא אנתי הדא:

abiit hæc dixisset & eam in mundum qui venit Dei fili
 וכוונתו כי לעולם לא נמות מהימנא אנא דקאם
 & vocat venit Mag. nost. ei & dixit elanculum sorore suā Mariam

ad eum erat & veniens citò surrexit audiuit edm & Maria
 וכוונתו כי לעולם לא נמות מהימנא אנא דקאם
 & dixit elanculum sorore suā Mariam

sed in pagum fuerat veniens nondum Iesus vtrò ip
 וכוונתו כי לעולם לא נמות מהימנא אנא דקאם
 Martha vbi ei occurrerat loco in ipso erat

qui consolātes in domo cum ea qui erant Iudæi verò illi citò
 וכוונתו כי לעולם לא נמות מהימנא אנא דקאם
 Martha vbi ei occurrerat loco in ipso erat

post eam abiit: egressa esset surgēs quodd citò Mariā ut vidētes eas
 וכוונתו כי לעולם לא נמות מהימנא אנא דקאם
 Martha vbi ei occurrerat loco in ipso erat

19 και πολλοι εκ Ιουδαϊων ηκολουθησαν παρος της αδελφης της Μαρθας και Μαρίας, να αναμνησθωσιν
 της αδελφης του αδελφου αυτου. 20 η αυτη Μαρθα ως ηκουσεν οτι ο Ιησους ερχεται, υποτηνισθη αυτη
 εις τον οικον της αδελφης της. 21 εστιν αυτη η Μαρθα παρος τον Ιησου, κλεισε, εις ης αδελφη, ο αδελφος αυτης η
 Ζησαι. 22 δηλαδη αυτη οσαυτα οσαυτα ειπεν τον Ιησου, δωσας τω οτιος. 23 λεγει αυτη ο Ιησους
 σταν ο αδελφος σου. 24 λεγει αυτη η Μαρθα, οσαυτα οτι οσαυτα ειπεν οτιος εις τη διαστασει εις τη ερησει η
 25 εστιν αυτη ο Ιησους, εγω ειμι η ζωη και η ζωη ο πιστευων εις εμε, και ζωη εσται. 26
 ο ζωη και πιστευων εις εμε, ο ανθρωπος οσαυτα ειπεν οτιος εις τη διαστασει εις τη ερησει η
 κα οτι ο Χριστος ο υιος του θηου, ο εις τον κοσμον ερχομενος. 27 λεγει αυτη, αν κλεισε η
 Μαρτια η αδελφη αυτης λαβρα, ειποσθα, ο διδασκαλος παρεσι, και σωθησι. 28
 ελθεται ταχυ, και ερχεται παρος αυτην. 30 εστιν δε ημερα ο Ιησους εις την καιρωσιν, η
 παρω, οπου υποτηνισθη αυτη η Μαρθα. 31 οι αυτη Ιουδαϊοι οι οτιος μετ' αυτης εις τη
 αναμνησθωσιν αυτου, ιδοντες την Μαρτιαν, οτι ταχως ελθου και ελθου, ηκολουθησαν

32 **היו דין** סברו להון גיר דלקברת אולא למכבת: **היו דין**
 precidit & videt eum Iesus erat vbi venisset eum Maria
מרים כד אתת איכא דאיתוהי הוא ישוע והוהוה נפלת
 fuisse mortu non Dne mi fuisset hic si ei & dixit pedes eius ad
על רגלוהי ואמרא לה אלו תנ הוית מרי לא מאת הוא
 gventat illos & Iudzos stentem vidisset eam cum verò Iesus frater me
אחי 33 ישוע דין כד הזה דכביא וליהוריא הנון דאתו
 vbi & dixit seipsum & turbavit i spiritu suo infremuit stentes cu ea
עמה דבכין אתעון ברוחה ואויע נפשה: 34 ואמר איכא
 lacrymz erat & venientes vide veni Dne nost. ei & dicunt possuistis cum
סמתוניה ואמרין לה מרן תא הוי: 35 ואתן הוי דמעוהי
 eum erat diligens quatu videte Iudxi erat & dicetes ipsi Iesu
דישוע: 36 ואמרין הווי יהודיא הווי כמא רחם הוא לה:
 qui aperuit iste fuit potens non dixerunt ex eis autem homines
אנשין דין מנהון אמרו לא משבח הוא הא דמתח
 37 **עוניה** דהו כמאי דנעכד דאף הא לא נמות: 38 ישוע דין
 sepulcri domus & illa sepulcri ad domum venit itra semetipsu infremuisset eu
כד מתעון בינוהי ולה אתא לבית קבורא והו בית קבורא
 & dixit ostiu eius ad erat positus & lapis spelunca erat
איתוהי הוא מערתא וכאפא סימא הות על תרעה: 39 ואמר
 ipseus soror Martha ei dixit hunc lapidem tollite Iesus
ישוע שקולו כאפא הוא אמרא לה מרתת התה דהו
 ei dixit dies enim ei quatuor sibi facte iam Dne mi mortui
מיתא מרי מן כרו סרי לה ארבעא לה גיר ווטין: 40 אמר לה
 Dei gloriam videbis credideris q si tibi dixi nonne Iesus
ישוע לא אמרת לכי דאן תהימנין תחזין שובחה דאלאה:
 Pater & dixit sursum oculos suos eleuavit Iesus & ipse illu lapidem & sustulerit
ושקלו כאפא הי והו ישוע רים עוניהו לעל ואמר אבא
 41 **מורא** אנא לך דשמעתני: 42 ואנא ידע אנא דככל זכנ
 ego dixi quz ad fiat hanc turbam propter sed me tu audis
שמע אתת לי אלא מטל כנשא הנא דקאם אמר אנא
 misericris me quod tu ve credant ista
חלון דנהימנין דאנת שדרתני:

dicentes, Quia vadit ad monu-
 mentu, vt ploret ibi.
 32 Maria ergo cum venisset
 vbi erat Iesus, videns eum,
 cecidit ad pedes eius, & dicit
 ei, Domine, si fuisses hic, non
 esset mortuus frater meus.
 33 Iesus ergo ve vidit eam
 ploratem, & Iudeos, qui ve-
 nerant cum ea, plorantes, in-
 fremuit spiritu, & turbauit
 seipsum, & dixit,
 34 Vbi possuistis eum? Di-
 cit ei, Domine, veni & vide.
 35 Et lacrymatus est Iesus.
 36 Dixerunt ergo Iudxi,
 Ecce quomodo amabat eu.
 37 Quidam autem ex ipse
 dixerunt, Non poterat hic
 qui aperuit oculos cæci nati
 facere vt hic non moreretur?
 38 Iesus ergo rurtium fre-
 mens in semetipso, venit ad
 monumentum. Erat autem
 spelunca: & lapis superposi-
 tus erat ei.
 39 Ait Iesus, Tollite lapidẽ.
 Dicit ei Martha soror eius
 qui mortuus fuerat, Domine
 iã facte, quatruiduan⁹ est eni.
 40 Dicit ei Iesus, Nonne
 dixi tibi quoniam si credide-
 ris, videbis gloriam Dei?
 41 Tulerunt ergo, lapidem,
 Iesus autem eleuatis sursum
 oculis dixit, Pater, gratias a-
 go tibi quoniam audisti me.
 42 Ego autem sciebã quia
 semper me audis, sed propter
 populum qui circumstat, dixi,
 vt credat quia tu me misisti.

הליון דנהימנין דאנת שדרתני:
 λέγοντες, ὅτι ὁπάχθις εἰς τὸ μνημαῖον, ἢ αὐτὸν κείνη. 32 ἢ οὐκ Μαρία ὡς ἄλλῃν ὄπισθ' ὁ Ἰησοῦς,
 ἰδοῦσα αὐτὸν, ἔπεσεν αὐτῷ εἰς τοὺς πόδας, λέγουσα αὐτῷ, κύριε, εἰ ἦς ὡς δεῖ, ἢ κ' ἀπέθανε μου ὁ ἀδελφεός.
 33 Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίονσαν, καὶ τοὺς συνακολουθῶντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐπεβραμύσατο
 πρὸς ἑαυτὴν, καὶ ἐπὶ ἑαυτὴν ἔσπευσε. 34 καὶ εἶπεν, ποῦ τοῦ θείατος αὐτοῦ; λέγουσιν αὐτῷ, κύριε, ὅπου
 καὶ ἴδεις. 35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς, 36 ἤλεγχε οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, ἰδοὺ πῶς ἐφιλάτῃ αὐτὸν. 37 εὐὲς δὲ εἶ-
 πεν αὐτῷ εἰπὼν, ἢ κ' ἠδύναται εἶπαι ὁ ἀποστόλος τοῖς ὀφθαλμοῖς τῷ πνεύματι, ποιῶσάν τινα καὶ εἶπαι μὴ δύνασθαι; 38 Ἰη-
 σοῦς οὖν πάλιν ἐμβραμύσατο εἰς ἑαυτὸν, ἤλεγχε εἰς τὸ μνημαῖον. ἢ οὐκ ἀπολαύει, καὶ λίθος ἐτίθειτο ἐπ' αὐτῷ.
 39 λέγει ὁ Ἰησοῦς, ἀεπάτω τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφή αὐτοῦ τῆς Μαρθα, κύριε, ἢ δὲ οὐκ ἔστιν ἡ παρασκευὴ ἐπὶ τοῦ ἔθου.
 40 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἀεπάτω. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ ἀποστόλος, ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὁ θεὸς ἰδὲ δόξα τῷ θεοῦ. 41 ἤρασαν οὖν τὸν λίθον, ὃ ἦν ἐ-
 πὶ τοῦ θείατος καίματος, ὃ δὲ Ἰησοῦς ἤρασε ὀφθαλμοῖς ἑαυτοῦ, καὶ εἶπεν, πάτερ, δὴ βραμύσατο εἰς ὅτι ἠκούσας μου.
 42 εἶπεν οὖν ὁ ἀποστόλος τῷ αὐτῷ ἀποστόλῳ, ἢ κ' ἠδύναται εἶπαι ὁ ἀποστόλος ἀπολαύσων ὅτι σὺ με ἀπέστειλσας.
 X 1j

43 Hæc cum dixisset, voce magna clamauit, Lazare, veni foras.
 44 Et statim prodiit qui fuerat mortuus, ligatus manus & pedes infirmitis, & facies illius sudario erat ligata.
 45 Dixit eis Iesus, Soluite eum, & finite abire. Multi ergo ex Iudeis qui venerant ad Mariam & Martham, & viderant quæ fecit Iesus, crediderunt in eum.
 46 Quidam autem ex ipsis abierunt ad Phariseos, & dixerunt eis quæ fecit Iesus.

foras veni Lazare alta voce clamauit hæc dixisset & dicitur
 דבר אמר הלוי קענה בקלא רמנה לעזר תא לכרו
 fasciis & pedes eius manus eius ligatz essent cum mortuus illi & cum
 יצקתו מיתא כד אסרון אירוהי ורגלוהי בפסקותא
 abire & finite soluite cum Iesus eis dixit sudario & facies
 וידו כסודרא אמר להון ישוע שראוהי ושבוکو אולו
 id vidisset cum Mariam ad qui venerunt Iudæis ex
 & multi
 ומנא מן יהודיא דאתו לות מרים כד הוּו מרם
 ad abierunt ex eis & homines in eum crediderunt Iesus quæ
 דבר ישוע הימנו בה: 46 ואנשין מנהון אולו לות
 Iesus q̄ fecerat id omne eis & dixerunt Phari
 ואתו ואמרו להון כל מרם דעבר ישוע
 Passionis quartæ matutinis

דעפרנה דארבענה דחשנה

47 Collegerunt ergo Pontifices & Pharisei consilium, & dicebant, Quid facimus? quia hic homo multa signa facit.
 48 Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: & venient Romani, & tollent nostrum locum & gentem.
 49 Vnus autem ex ipsis Caiaphas nomine, cum esset Pontifex anni illius, dixit eis, Vos nescitis quicquam.
 50 Nec cogitatis quia expedit nobis ut vnus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat.
 51 Hoc autem à semetipso non dixit, sed cum esset Pontifex anni illius, prophetauit quia Iesus moriturus erat pro gente:
 52 Et non tantum pro gente, sed et filios Dei, qui erant dispersi, congregaret in vnu.
 53 Ab illo ergo die cogitauerunt ut interficerent eum.

agimus quid erant & dicentes & Pharisei sacerdotu p̄cipis & cōgregati
 ואמנשו רבי כהנא ופרישא ואמרון הוּו מנא נעבר
 eum sinamus & si facit multa signa vir quid
 נא נברא אתותא סגיא אתא עבר: 48 ואן שכקינן לה
 tollent Romani & venient in eū erent homines omnes
 נא בלהון אנשא מהימנין בה ואתין רהומיא שקלון
 Sacerdotu p̄cipis Caiaphas cui nomē ex eis autē vnus & eḡrēt nostrū
 חד דין מנהון דשמח קיפא רב כהנא
 49 ויבן: 49 חד דין מנהון דשמח קיפא רב כהנא
 quicquam estis scientes non eis & dixit anni illius
 ודדי שנהנא ואמר להון לא ידעין אתון מרם:
 pro moriatur vir vt vnus nobis q̄ expedit estis cogitantes
 נא מנהשבין אתון דפקח לן דהר נברא נמות חלף
 sui ipsius voluntate ex autem hoc pereat gens tota & non pro
 נא לא בלה עמא נאבר: 51 הדא דין מן עבות נפשה
 vaticinat est anni illius erat sacerdos summus quia sed dicit
 ואבר אלא מטל דרב כהנא הוא דהי שנתא אתנבי
 soldan & non populo pro moreretur vt Iesus esset q̄
 דוד הוא ישוע דנמות חלף עמא: 52 ולא בלהוד
 cōgregaret dispersos Dei filios vt etiā sed gēte
 נא עמא אלא דאף בנינא דאלהא דמבדרין כננש
 vt cum occiderēt erant machinantes die eo & ab
 ואתו ויבן הוּו יומא אתחשבו הוּו דנקמלוניהי:

Handwritten text in the left margin, possibly a library stamp or note, partially obscured by the binding.

43 και τω τα ειπων, σωτη μεγαλη εκραυξασθαι, λαζαρε, δεδρω. 44 και ελθων ο τεθνησεν ο υιος της μητρος και της χειρας και η οψις αυτου συνδεειτο μετ' εδεδετο. λεγει αυτου ο Ιησους, ο υιος σου εστιν ο πατρις. 45 πολλοι ουτω οτι ην Ιουδαϊων οι υιοι της πατρις Μαριας, και η καταβολη οτι ην Ιησους, ο υιος σου εστιν ο πατρις. 46 λεγει δε οτι αυτου απηλθον σωθεις υιοι φαρισαιοι, και ελεγον, οτι ποιοσ μησ οτι ην ο Ιησους. 47 συνηγαγον ουτω οι αρχιερευς και οι φαρισαιοι σωθεις υιοι, και ελεγον, οτι ποιοσ μησ οτι ην ο υιος σου εστιν ο πατρις. 48 εα ανθρωπον αυτον ητοιμασεν ο υιος σου οτι ην ο υιος σου, και εδεδετο ο υιος σου ο πατρις. 49 εις δε υιοσ αυτου Καϊαφας, αρχιερευς ου το ονομα αυτου ην ο υιος σου, ο υιος σου ο πατρις. 50 υιος δε υιοσ σου, ο υιος σου ο πατρις, ο υιος σου ο πατρις. 51 ουτω δε εαφ αυτου ο υιος σου, ο υιος σου ο πατρις. 52 και υιοσ σου ο υιος σου ο πατρις. 53 απηλθον ουτω της ημερας σωθεις υιοι, ο υιος σου ο πατρις.

sed Iudæos inter apertè erat ambulans non Iesus verò ipse
הו דין ישוע לא מהלך הוא גליאית בית יהודיא אלא
in areem deserto q. p. piqu⁹ est in locum inde abiit
אול לה מן תמן לאתרא דקריב לחורבא לכרבא
discipulis suis cum erat versans & illic Ephrem quæ vocatur
דמתקרא אפרים ותמן מתהפך הוא עם תלמידיהו:

Lazari consolationis septimanæ matutinis
דצפרתא דשכתתא דנוחמיה דלעזר

vici ex multi & ascēderūt Iudæorū Pascha verò erat propinquū
קריב הוא דין פצחא דיהודיא וסלקו סגניא מן קוריא
erāt & querētes scipios vt purificaret festū ante in Ierusalem
לאורשלם קדם עדערא דנכרון נפשהוון: ובעון הו
putantes quid in templo ad vnū vnus erat & dicentes Iesum ipsū
לה לישוע ואמרין הו חד להד בהיכלא מנא סברין
& Pharisei autē fuerat datū p̄cipēs ad festum venit quoniam
אנתון דלא אתא לעדערא: רבי כהנא דין ופרישא
vtprehenderēt eum eis indicaret vbi esset nosset homo vt si præceperant
פקדו הו דאן אנש נדע איכונבדק להון איך דנאהדוניהו:

caput
ב קפלאון יב

in Bethaniam venit Pasche dies sex ante verò Iesus
ישוע דין קדם שתא יומין דפצחא אתא לבית עניא
Iesus ipse mortuorū domo à quē suscitauerat ille Lazarus erat
איכא דאיתוהי הוא לעזר הו דאקים מן בית מתא הו ישועו
& Lazarus erat ministrans & Martha cenam illic ei & fecerunt
ועברו לה תמן השמיא ומרתא משמשא הות ולעזר
alabastrum accepit autem Maria cum eo erat accebūtibus ex vnus
חד מן סמוכא הוא דעמה: מרים דין שקלת שמיפתא
pedes ipsius & unxit pretij multi præstantissimę nardi aromatis
דבסמא דנדרין רישויה כני דמיא ומשחת רגלוהי
odore ex domus & impleta est pedes eius capillis suis & extersit Iesu
דישוע ושיות בסערה רגלוהי ואתמלי ביתא מן ריהו
in discipulis eius ex vnus Secariuta Iudas & dixit aromatis
דבסמא: ואמר יהודא סכריוטא חד מן תלמידוהי הו
vt eum proderet erat qui futurus
דעתיד הוא דנשלמוהי:

54 *Intrauit autem Iesus in Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitauerat Iesus. Erat ibi Martha & Maria, quæ sedebat ad pedes Iesu.*

55 *Et ait Iesus ad Martha: Martha, Martha, sollicita es & turbaris multis.*

56 *Et ait Iesus ad Mariam: Martha, Martha, sollicita es & turbaris multis, sed una est necessaria.*

57 *Et ait Iesus ad Mariam: Maria, Maria, sollicita es & turbaris multis, sed una est necessaria.*

54 Iesus ergo iam non palam ambulabat apud Iudæos, sed abiit inde in regionem iuxta desertum in ciuitatem, quæ dicitur Ephrem & ibi morabatur cum discipulis suis.

55 Proximum autem erat Pascha Iudæorum: & ascēderunt multi Ierolimam de regione ante Pascha, vt sanctificarent seipos.

56 Querēbant ergo Iesum: & colloquebantur ad inuicē, in templo stantes. Quid putatis quia non venit ad Diē festum istum?

57 Dederant autem Pontifices & Pharisei mandatum, vt si quis cognouerit vbi sit, indicet, vt apprehendant eū.

CAP. XII.

1 Iesus ergo ante sex dies Pasche venit Bethaniā, vbi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitauerat Iesus.

2 Fecerunt autem ei cenā ibi, & Martha ministrabat, Lazarus verò vnus erat ex discipulis cum eo.

3 Maria ergo accepit librā vnguenti nardi pistici, pretiosi, & unxit pedes Iesu, & extersit pedes eius capillis suis: & domus impleta est ex odore vnguenti.

4 Dixit ergo vnus ex discipulis eius, Iudas Iscariotes, qui erat eum traditurus.

